1

Paris la 2-1-79.

Mult Stimate Domnule Comandant,

Vă trimit alăturat, câteva fotografii, dela înmormântarea d-lui Tasinschi.-

E o tristă amintire dar din păcate noi nu avem altele, în ori-ce caz nu ne vedem decât la asemenea ocazii.

Ce e mai trist e că și când ne vedem, legăturile sufletești nu mai sunt cele de pe vremuri.-

Și cauza e... tendința de uni-ficare a refugiului?- Ironia sorții.-

Lui i-am scris o scrisoare cam

181

lungă lui Costel, cred că nu ar
fi rău să o citiți și D. Voastră. Mi-
am expus punctele de vedere asupra
„participării Mișcării în C.N.R. –
ce mi se pare mie curios, e că avem
atâta „înțelegere și bunăvoință" față
de partidele politice, chiar și cel
care a adus Țara în sclavie, și
suntem atât de intransigenți față
de Horea Sima...! –
Mi-e ~~[illegible]~~ teamă că i-ați aruncat Mișcarea în brațe...! –
Ce e mai trist e.. că am văzut o
răceală la început, iar acum chiar
„o pizmășie" în ochii celor cari sunt
„pentru", față de cei cari sunt „contra"
și nu e nimic de făcut...! –
Cred că Păr. Boldeanu a triumfat,
a reușit să facă – din biserica bisericuță – și să-l ascultați cu toții;

Chiar când (am auzit) a zis „ciurucurile trebuie date afară din mișcare"!- Văd că s-a reușit acest lucru...!- Dar ciurucurile au și ele rostul lor, iar când sunt multe au și forță.-

Mă întreb ~~[illegible]~~ de multe ori dacă sunteți convins sincer de necesitatea participării mișcării la C.N.R, sau v-ați lăsat „dus", din necesitatea solidarității...!- Eu am avut f. multă încredere în judecata D. Voastre...;!- lucru ce mă face să-mi pun întrebarea de mai sus

Nu mai continui, că s-ar putea să Vă necăjesc mai mult decât sunteți - și nu o doresc.-

Vă urez din tot sufletul un an nou fericit cu sănătate și noroc.-

al D. Voastre